

1741 въ Лондонъ пѣвческо дружество за култивиране на мадригалното пѣние, благодарение на което се е запазилъ и до сега тамъ мадригалния, а *carpella*, стилъ.

Маестозо, ит. *maestoso* — величествено, празнично. Употрѣбвява се за означаване на темпото, или характера на една часть, или цѣла композиция.

Маестра, ит. *maestra* — артистка, пѣвица.

Маестри секолари, ит. *maestri secolari* — буквально = свѣтски майстори; така сж наричали професоритѣ въ италиянскитѣ консерватории, които водятъ обучението по разнитѣ инструменти.

Маестро, ит. *maestro* — майсторъ — звание, което се дава въ Италия най-вече на компониститѣ.

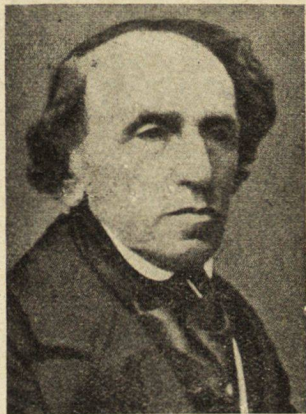
Мазурка — полски народенъ танцъ, (наричанъ въ Полша *mazur* или *mazurek*) въ тривремененъ тактъ — съ по бавно и спокойно движение отъ валса, при който най-често мотивътъ започва отъ втората тактова часть. При тактъ ³/₄, ритмътъ на М. е твърде богатъ и разнообразенъ, а мелодията, често, доста еднообразна. Името си този танцъ носи отъ провинцията Мазурия, дето презъ XVI в. е билъ много разпространенъ, и отъ дето бива пренесенъ въ цѣла Полша. Използувайки народни теми отъ М., и обогатявайки ги чрезъ мелодическитѣ форми на „куявиачка“ (гл. т.), Шопенъ създаде художествената форма на М-га. Следъ него и други компонисти сж писали М-и.

Майаръ, Луи — Maillart, Louis — оперенъ компонистъ, род. 24 мартъ 1817 въ Монпелие, умр. 26 май 1871 въ Муленъ, ученикъ по композиция на Халеви въ Парижката консерватория; 1841 получава „Голѣмата римска премия“, и прекарва три години въ Италия за учене и усвършенствуване. 1847 се явява първата му комическа опера „Gastibelza“, имала хубавъ успѣхъ. Отъ последвалитѣ още четири, посрещната е била добре само последната „Les dragons de Villars“.

Майербергеръ, Карлъ — Mayerberger, Karl — музикаленъ теоретикъ и компонистъ, род. 9 юний 1828 въ Виена, умр. 21 септ. 1881 въ Брати-

слава, писалъ: „Учебникъ по музикална хармония“, „Диатоничната хармония въ Dug“, „Рихардъ Вагнеровата хармония“, и компониралъ една опера „Мелузина“, мжки хорове и пѣсни.

Майерберъ, Джакомо — Mayerber, Giacomo — собствено Якобъ, Либманъ Майеръ — (името Майеръ е вмъкнато по желанието на единъ неговъ богатъ роднина — като условие за получаване едно богато наследство), единъ отъ най-голѣмитѣ и прославени оперни компонисти на XIX в., ро. 5 септ. 1791 въ Берлинъ, умр. 2 май 1864 въ Парижъ, произхождащъ отъ една богата еврейска банкерска фамилия, М. е получилъ едно отлично и много-странно образование. Рано проявения музикаленъ талантъ е билъ повърненъ на грижитѣ на най-добри и именити учители, като: Францъ Лауска, Муцио Клементи и по-късно на Целтеръ, абатъ Фоглеръ и Бер-

Джакомо Майерберъ

Анз. Веберъ и, едва 9 годишенъ, той се явява на собственъ концертъ — като пианистъ и компонистъ. Като ученикъ на абатъ Фоглера въ Дармщадтъ, М. пише вече нѣколко голѣми композиции: 98-ми псаломъ, една